

5. De boze geest achter de WTC-aanslagen

(Deze tekst is onder schuilnaam gepubliceerd in 't Pallieterke, begin oktober 2001.)

5.1. Het Kwaad

Meer nog dan Moeder Teresa is een zelfmoordterrorist iemand die zijn leven geeft voor zijn ideaal. Wat de WTC en het Pentagon in puin legde waren dan ook allerm minst "laffe aanslagen" (dixit Guy Verhofstadt), maar daden van opperste moed en zelfopoffering. Alleen een geloof in iets hogers verleent stervelingen zulke moed. Specifiek de islam verschaft hun ook een motief.

Na de aanslagen in de VS verzekerden media en politici ons dat dit geweld "strijdig is met de ware geest van de islam" (Tony Blair) en dat "het nobele islamgeloof elk terrorisme verwerpt" (Jaswant Singh, buitenlandminister van India). De zoektocht naar alternatieve zondebokken leverde echter alleen losse flodders op, onduidelijke boze geesten genre "fanatisme" en "waanzin". Samen met president Bush boden de media ons, in plaats van een ernstige

diagnose, wat poëzie over "het gezicht van het Kwaad".

Maar de vrome terroristen zijn allerm minst gemotiveerd door "het Kwaad", wel door religieus plichtsbesef. Osama bin Laden gaf een luxe leven op om in Afghanistan zijn leven te riskeren in de goede strijd tegen de Sovjet-bezetting, het begin van het einde van de USSR. Was u blij toen de Muur viel? Dank u, Osama bin Laden! Qua morele statuur schat ik de *moedjahedien* hoger dan de blauwe puddingen die ons land besturen.

Waarom leven zij dan hun moed uit in terreurdaden? Er zijn in bijkomende orde niet-religieuze factoren in het spel, vooral de wrok tegen het eigengerechtig optreden der VS. Amerikaanse bommen en embargo's hebben het jongste decennium meer doden gemaakt dan er in het WTC gevallen zijn. Toch zijn het niet de Serviërs die wraak genomen hebben, maar moslims. Het is de islamdoctrine die hen over de drempel naar het kwaad van de terreur helpt, die hun religieuze geestdrift vertaalt in de wil om te doden.

5.2. De ware islam

Telkens de islam negatief in het nieuws komt, krijgen we dezelfde geruststelling: "Dit is niet de

De islam, hoelang nog? (5) WTC-aanslagen

Written by Koenraad Elst
Sunday, 24 July 2011 16:53 -

èchte islam." Nee? Dat is gemakkelijk te verifiëren. De islamwet is hoofdzakelijk gebaseerd op het voorbeeldgedrag van de Profeet, beschreven in de Hadieth-collecties (overleveringen), concreter en richtinggevender dan de Koraan. Wie voor een islamrechtbank kan aantonen dat hij bij zijn daad in de voetsporen van de Profeet trad, gaat vrijuit.

De verwoesting van de Boeddha's van Bamian zou on-islamitisch zijn? Nee, want Mohammed zelf verwoestte de godenbeelden in de Kaäba en in heel Arabië. De moordoproep tegen Salman Rushdie? Mohammed zelf liet zijn critici ombrengen. Roofovervallen, althans op ongelovigen? De Profeet leefde jarenlang van overvallen op karavanen. Kaping en gijzeling? Bij meerdere karavaanraids nam hij de passagiers als gijzelaar om ze tegen een flink losgeld te ruilen.

Massamoord? De profeet maakte Medina *judenrein* door de 700 mannen van de joodse Koeraiza-stam te onthoofden, en hun vrouwen en kinderen als slaaf te verkopen. (In zijn rede in het Oerdoe over de huidige crisis verwees president Moesjarraf van Pakistan naar Mohammeds zege op de joden; het Engelse transcript voor Westerse consumptie liet deze passus weg.)

Volgens Verhofstadt waren de aanslagen gericht "tegen de multiculturele samenleving"; is dat onislamitisch? Mohammeds levenswerk bestond precies uit de gedwongen vervanging van Arabië's multiculturele samenleving door een homogeen islamitische. Elke vernietiging van pluralisme ten voordele van de islam is een bij uitstek islamitische daad.

Is, om een opkomende trend te noemen, groepsverkrachting van niet-moslimvrouwen on-islamitisch? Nee, want de Profeet stond zijn mannen toe om vrouwelijke gijzelaars te verkrachten. (Wel moesten ze *coïtus interruptus* toepassen, kwestie van de vrouwen in hun oorspronkelijke toestand terug te bezorgen; ook een gijzelnemer heeft zijn erecode.) Afpersing? De joden van Chaibar moesten de helft van hun inkomen betalen om niet verjaagd te worden, wat nadien desondanks toch gebeurde. De Profeet verbrak zijn afspraken zodra hij het zich kon veroorloven, bv. het vredesverdrag met de Mekkanen eens hij sterk genoeg was om hen te onderwerpen. Jasser Arafat in 1994 en Moesjarraf vandaag verwijzen hiernaar om hun achterban gerust te stellen dat een akkoord met ongelovigen slechts een tactische zet is. De tekstbronnen van de islam laten er geen enkele twijfel over bestaan: Mohammed, het absolute rolmodel voor de moslim, was een terrorist.

5.3. Islamkritiek versus moslimhaat

De inquisitie zal bovenstaande opsomming van feiten wellicht opvatten als een "propageren van haat jegens de moslims". Als bewaakster van het multiculturalisme zou zij mij nochtans dankbaar moeten zijn dat ik haar de schuilplaats aanwijs van haar belangrijkste vijand, nl. de basisteksten van de islam. Over de veiligheid van de moslims kan ik haar bovendien geruststellen: geweld tegen moslim-medemensen is omgekeerd evenredig met de hardheid in de diagnose van de islam als doctrine. Hoe slapper en roziger onze analyse van de islam, hoe meer moslims er nog zullen sneuvelen.

De feiten van islamitisch geweld zijn er nu eenmaal, van Srinagar tot Oldham, van Nigeria tot de Molukken. Als we daaraan geen ideologische verklaring geven, blijft er alleen het naakte feit dat "moslims het gedaan hebben", wat in de VS al tot wraakacties tegen moslims geleid heeft. Bill Clinton heeft de islam vaak geprezen, maar direct of indirect heeft hij wel duizenden moslims in het Midden-Oosten, Soedan en de Balkan gedood. De dwaze weigering om de *ideologische* feiten onder ogen te zien, leidt ertoe dat alleen geweld

tegen mensen
als oplossing overblijft.

Zelf wens ik geen enkele moslim een haar te krenken. Integendeel, ik heb warme sympathie voor de baardige Afghanen die zweren om terug te vechten als de NAVO hun land aanvalt. Uiteraard zijn de meeste moslims geen terroristen, net zoals de meeste christenen niet de andere wang aanbieden. De meesten onthouden uit de godsdienstles slechts de rituelen en wat universele morele platitudes (niet liegen, geen overspel e.d.); Mohammed tot het uiterste navolgen is slechts aan een minderheid besteed.

Het probleem met deze brave moslims is dat zij de piëteit voor een terrorist hooghouden en aan hun kinderen doorgeven, en sommige van hun kinderen zullen dat rolmodel wèl ter harte nemen. Daarom moeten we tot op het bot gaan in de diagnose van de boze geest in de islam.

5.4. Bevrijd uit de waan

Volgens de Vlaamse psycholoog Herman Somers was Mohammed een schoolvoorbeeld van paranoia, nl. van uitverkiezingswaan gevoed door sensorische hallucinaties. Tijdens een vasten-retraite in 610 n.C. kreeg hij een verschijning van de aartsengel Gabriël die hem het woord Gods dicteerde. Hij begreep dat dit een hallucinatie was, of in termen van toen, dat hij van een boze geest bezeten was. Maar zijn vrouw wist hem te kalmeren, en hij begon te wennen aan de weerkerende "openbaringen", die verzameld werden in de Koraan. Zijn

kennissen in Mekka doorzagen zijn profetische pretenties echter als inbeelding, en zijn sekte bleef marginaal tot een machtsvacuüm in Medina hem een nieuwe kans gaf. Met terreur vestigde hij in die streek zijn absolute macht, waarna hij heel Arabië veroverde.

Maar het is niet omdat hij succes had, dat zijn aanspraak op het profeetschap ook terecht was. Er is volstrekt niets in de Koraan dat niet aan een 7de-eeuws mensenbrein ontsproten kan zijn. Het geloof in de Koranische openbaring is gewoon een vergissing, een persoonlijke zelfbegoocheling van Mohammed die nu door anderhalf miljard mensen verinwendigd is.

Bij de huidige stand van kennis is er geen enkele reden waarom we zoveel mensen in deze vreemde waan zouden laten. Vele geboren moslims hebben zich reeds uit de mentale gevangenis van de islam bevrijd. Diegenen onder hen die daar ook voor uitkomen en hun medemoslims aan het denken zetten, bekopen het vaak met hun leven. Rushdie heeft zijn doodvonnis in 1989 overleefd, maar talloze Algerijnen, Pakistani's enz. zijn sindsdien gedood. Ziedaar die andere zelfopoffering in de islamwereld, niet om mensen te doden maar om hen van een waan te bevrijden. Die mensen moeten we eren door hun werk verder te zetten. Alleen dat is de oplossing ten gronde voor de islamterreur.